

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ФАРМАЦІЇ

**«ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЛІКАРСЬКОЇ ПОЛІТИКИ:
ПИТАННЯ ОСВІТИ, ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ»**

МАТЕРІАЛИ
VIII Всеукраїнської науково-освітньої конференції
з міжнародною участю

27 листопада 2025 року

Харків
НФаУ
2025

РЕЗУЛЬТАТИ ПОРІВНЯЛЬНОГО АНАЛІЗУ ЗАХВОРЮВАНOSTІ

НАСЕЛЕННЯ НА ЛЕЙКОЗИ, ХВОРОБУ ХОДЖКІНА ТА НЕХОДЖКІНСЬКІ ЛІМФОМИ У РІЗНИХ РЕГІОНАХ СВІТУ

Панфілова Г.Л., Суханова (Васильєва) Н.С.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

panf-al@ukr.net

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), пухлини кровотворної та лімфоїдної тканин вже протягом декількох років стабільно посідають одне з п'яти місць серед найпоширеніших онкологічних захворювань людини. Особливе занепокоєння фахівців викликає факт підвищення кількості захворівших дітей на онкогематологічні патології. Так, гемобластози складають у дітей 45,0%-50,0% від усіх онкологічних патологій. Відносна швидкість протікання патологічного процесу у хворих на гемобластози обумовлює необхідність оперативного втручання в організацію лікувально-профілактичного процесу та фармацевтичного забезпечення. Надання онкогематологічним хворим медичної та фармацевтичної допомоги потребує значних ресурсів та формується з урахування поточної потреби, а також прогнозів збільшення/зменшення відповідних епідеміологічних показників. Тому питання моніторингу показників захворюваності, поширеності та смертності населення від будь-якої онкологічної патології є важливим процесом, який повинен вирішуватися в національних системах охорони здоров'я.

Мета досліджень полягала у проведенні порівняльного аналізу захворюваності населення різних регіонів світу на лейкози, хворобу Ходжкіна та неходжкінські лімфоми.

Предмет дослідження – дані, які представлені на офіційному сайті International Agency for Research on Cancer (IARC), яка функціонує під егідою ВООЗ та координує зусилля міжнародної спільноти у боротьбі з раком. В аналізі використовувалися методи математико-статистичних та епідеміологічних

досліджень. Крім цього, застосовувалися такі методи, як порівняння, історичний, контент-аналіз, логічний.

За результатами аналізу, систематизації та узагальнення епідеміологічних даних встановлено, що у світі на різні форми гемобластозів хворіють 2,43 млн осіб, у відносний показник поширеності дорівнює 8,0-15,0 випадків на 100 тис. населення. Серед гемобластозів, які ми досліджували найвищі показники захворюваності спостерігаються за неходжкінськими лімфомами. Максимальне значення цього показника дорівнювало 23,4 на 100 тис. населення у країнах Північної Америки, а найнижчі – на Африканському континенті (3,6 осіб на 100 тис. населення). Далі були представлені всі види лейкозів, так захворюваність населення різних регіонів коливалась у діапазоні значень від 2,4 (країни Африки) до 15,2 (Океанія та країни Північної Америки) на 100 тис. населення. Найнижчі дані захворюваності спостерігали за хворобою Ходжкіна. Зазначений епідеміологічний показник коливався у діапазоні значень від 0,66 (країни азійського континенту) до 2,6 (Європа та країни Північної Америки) на 100 тис. населення. По всіх гемобластозах, які досліджувалися найвищі дані спостерігалися в країнах, які представляють Північну Америку, далі були представлені країни Європи та Океанії. Наявність країн африканського регіону на останніх позиціях за показників захворюваності не свідчить, на наш погляд, про сприятливу онко-епідеміологічну ситуацію по гемобластозах. Це можна пояснити низьким рівням розвитку медичної статистики та відсутності централізованої бази спостережень на національному, регіональному та місцевому рівнях. Фахівці стверджують, що низький рівень фінансування онкологічної служби в країнах Африки обумовлює не лише відсутність ефективного лікування онкогематологічних патологій. Діагноз «гемобластоз» у деяких країнах цього регіону ВООЗ у більшості випадків фіксується вже після смерті пацієнта, або взагалі не відображається у документах медичної статистики. Таким чином можна зробити висновок, що показники захворюваності за гемобластозами, які досліджувалися істотно відрізняються між собою, а також по різних регіонах ВООЗ.